

Божевілля

Федір Тютчев

Там, де земля вся обгоріла,
Де, наче дим, блакить пливе,
Лихе, нещасне божевілля
В безжурній радості живе.

Там, під проміннями палкими
Воно в розпечених пісках
Шкляними, мертвими очима
Чогось шукає в небесах.

І раптом скочить, чуйне вухо
Приложить раптом до землі
І жде пожадливо, і слуха:
Таємна радість на чолі.

Мов слухом струй кипіння ловить,
Що під землею потекли,
Їх тихі співи колискові
І шумний вихід із землі.

Переклад Ю. Клена